

Patricij – jsem členem bohaté římské rodiny, mohu být velkým obchodníkem nebo majitelem statku; chodím hlasovat na lidová shromáždění patricijů, mohu tak určovat, jaké zákony vejdou v platnost po schválení Senátem.	Plebejec – pocházím z chudé římské rodiny nebo jsem cizincem v Římě, většinou vykonávám řemeslnou nebo zemědělskou práci; chodím hlasovat na lidová shromáždění plebejců, mohu tak určovat, jaké zákony vejdou v platnost po schválení Senátem.	Otrok – můj římský pán se mnou nakládá jako s věcí, nemám žádná práva, do otroctví jsem se dostal jako válečná „kořist“.
Senátor – zasedám v Senátu Římské republiky, kde schvaluji navrhované zákony, případně navrhuji jejich úpravy, také řídím finance a zahraniční politiku Římské republiky, mohu se stát i vojevůdcem nebo vládcem provincie (území dobytého Římany).	Konzul – jsem nejvyšším úředníkem Římské republiky, něco jako předseda vlády. Jsem volen na 1 rok lidovým shromážděním, jeden konzul je pro plebejce a jeden pro patricie, vzájemně máme právo veta (můžeme zrušit rozhodnutí toho druhého).	Magistrát – jsem voleným úředníkem Římské republiky, moje funkce trvá 1 rok. Mohu mít na starosti výběr daní, soudy, státní správu nebo údržbu veřejných budov.
Diktátor – v době ohrožení Římské republiky jsem vybrán Senátem a mám neomezené pravomoci, které mi umožňují rychle a rázně zasáhnout proti nepřátelům, ať už to jsou nepřátelé zvenčí nebo bouřící se občané Říma.	Peregrinus – jsem cizinec žijící na území Římské republiky, mohu zde obchodovat nebo se věnovat řemeslu, ale nemám možnost zúčastnit se voleb nebo získat nějaký úřednický post, protože z hlediska Římanů nemám jejich práva.	Propuštěnec – původně jsem byl otrok, ale můj pán mi daroval svobodu, takže už nejsem považován za věc. Nemohu však být zvolen jako magistrát nebo senátor. Moje děti však již budou plnoprávními římskými občany.
Patricij – jsem členem bohaté římské rodiny, mohu být velkým obchodníkem nebo majitelem statku; chodím hlasovat na lidová shromáždění patricijů, mohu tak určovat, jaké zákony vejdou v platnost po schválení Senátem.	Plebejec – pocházím z chudé římské rodiny nebo jsem cizincem v Římě, většinou vykonávám řemeslnou nebo zemědělskou práci; chodím hlasovat na lidová shromáždění plebejců, mohu tak určovat, jaké zákony vejdou v platnost po schválení Senátem.	Otrok – můj římský pán se mnou nakládá jako s věcí, nemám žádná práva, do otroctví jsem se dostal jako válečná „kořist“.
Senátor – zasedám v Senátu Římské republiky, kde schvaluji navrhované zákony, případně navrhuji jejich úpravy, také řídím finance a zahraniční politiku Římské republiky, mohu se stát i vojevůdcem nebo vládcem provincie (území dobytého Římany).	Peregrinus – jsem cizinec žijící na území Římské republiky, mohu zde obchodovat nebo se věnovat řemeslu, ale nemám možnost zúčastnit se voleb nebo získat nějaký úřednický post, protože z hlediska Římanů nemám jejich práva.	Plebejec – pocházím z chudé římské rodiny nebo jsem cizincem v Římě, většinou vykonávám řemeslnou nebo zemědělskou práci; chodím hlasovat na lidová shromáždění plebejců, mohu tak určovat, jaké zákony vejdou v platnost po schválení Senátem.
Magistrát – jsem voleným úředníkem Římské republiky, moje funkce trvá 1 rok. Mohu mít na starosti výběr daní, soudy, státní správu nebo údržbu veřejných budov.	Peregrinus – jsem cizinec žijící na území Římské republiky, mohu zde obchodovat nebo se věnovat řemeslu, ale nemám možnost zúčastnit se voleb nebo získat nějaký úřednický post, protože z hlediska Římanů nemám jejich práva.	Patricij – jsem členem bohaté římské rodiny, mohu být velkým obchodníkem nebo majitelem statku; chodím hlasovat na lidová shromáždění patricijů, mohu tak určovat, jaké zákony vejdou v platnost po schválení Senátem.

Patricij – jsem členem bohaté římské rodiny, mohu být velkým obchodníkem nebo majitelem statku; chodím hlasovat na lidová shromáždění patricijů, mohu tak určovat, jaké zákony vejdou v platnost po schválení Senátem.	Plebejec – pocházím z chudé římské rodiny nebo jsem cizincem v Římě, většinou vykonávám řemeslnou nebo zemědělskou práci; chodím hlasovat na lidová shromáždění plebejců, mohu tak určovat, jaké zákony vejdou v platnost po schválení Senátem.	Otrok – můj římský pán se mnou nakládá jako s věcí, nemám žádná práva, do otroctví jsem se dostal jako válečná „kořist“.
Senátor – zasedám v Senátu Římské republiky, kde schvaluji navrhované zákony, případně navrhuji jejich úpravy, také řídím finance a zahraniční politiku Římské republiky, mohu se stát i vojevůdcem nebo vládcem provincie (území dobytého Římany).	Konzul – jsem nejvyšším úředníkem Římské republiky, něco jako předseda vlády. Jsem volen na 1 rok lidovým shromážděním, jeden konzul je pro plebejce a jeden pro patricie, vzájemně máme právo veta (můžeme zrušit rozhodnutí toho druhého).	Magistrát – jsem voleným úředníkem Římské republiky, moje funkce trvá 1 rok. Mohu mít na starosti výběr daní, soudy, státní správu nebo údržbu veřejných budov.
Diktátor – v době ohrožení Římské republiky jsem vybrán Senátem a mám neomezené pravomoci, které mi umožňují rychle a rázně zasáhnout proti nepřátelům, ať už to jsou nepřátelé zvenčí nebo bouřící se občané Říma.	Peregrinus – jsem cizinec žijící na území Římské republiky, mohu zde obchodovat nebo se věnovat řemeslu, ale nemám možnost zúčastnit se voleb nebo získat nějaký úřednický post, protože z hlediska Římanů nemám jejich práva.	Propuštěnec – původně jsem byl otrok, ale můj pán mi daroval svobodu, takže už nejsem považován za věc. Nemohu však být zvolen jako magistrát nebo senátor. Moje děti však již budou plnoprávními římskými občany.
Patricij – jsem členem bohaté římské rodiny, mohu být velkým obchodníkem nebo majitelem statku; chodím hlasovat na lidová shromáždění patricijů, mohu tak určovat, jaké zákony vejdou v platnost po schválení Senátem.	Plebejec – pocházím z chudé římské rodiny nebo jsem cizincem v Římě, většinou vykonávám řemeslnou nebo zemědělskou práci; chodím hlasovat na lidová shromáždění plebejců, mohu tak určovat, jaké zákony vejdou v platnost po schválení Senátem.	Otrok – můj římský pán se mnou nakládá jako s věcí, nemám žádná práva, do otroctví jsem se dostal jako válečná „kořist“.
Senátor – zasedám v Senátu Římské republiky, kde schvaluji navrhované zákony, případně navrhuji jejich úpravy, také řídím finance a zahraniční politiku Římské republiky, mohu se stát i vojevůdcem nebo vládcem provincie (území dobytého Římany).	Peregrinus – jsem cizinec žijící na území Římské republiky, mohu zde obchodovat nebo se věnovat řemeslu, ale nemám možnost zúčastnit se voleb nebo získat nějaký úřednický post, protože z hlediska Římanů nemám jejich práva.	Plebejec – pocházím z chudé římské rodiny nebo jsem cizincem v Římě, většinou vykonávám řemeslnou nebo zemědělskou práci; chodím hlasovat na lidová shromáždění plebejců, mohu tak určovat, jaké zákony vejdou v platnost po schválení Senátem.
Magistrát – jsem voleným úředníkem Římské republiky, moje funkce trvá 1 rok. Mohu mít na starosti výběr daní, soudy, státní správu nebo údržbu veřejných budov.	Peregrinus – jsem cizinec žijící na území Římské republiky, mohu zde obchodovat nebo se věnovat řemeslu, ale nemám možnost zúčastnit se voleb nebo získat nějaký úřednický post, protože z hlediska Římanů nemám jejich práva.	Patricij – jsem členem bohaté římské rodiny, mohu být velkým obchodníkem nebo majitelem statku; chodím hlasovat na lidová shromáždění patricijů, mohu tak určovat, jaké zákony vejdou v platnost po schválení Senátem.

